

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Formy činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu

Autor: Matuš Nestor

Autor posudku: JUDr. Milan Podhrázký, Ph.D.

1. Zadání a cíl práce:

Lze konstatovat, že po neúspěšném pokusu o obhajobu původně odevzdané diplomové práce diplomant určitě neučinil chybu, když setrval u tématu práce týkajícího se právě forem činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu (NKÚ). Je možno jen zopakovat, že se jedná o téma pro zpracování do podoby diplomové práce velmi vhodné a zajímavé, a to jak z hlediska odpovídajícího rozsahu tématu, tak z hlediska možnosti pro diplomanta prokázat uplatnění znalostí a dovedností získaných během studia. Podstatné je to, že se jedná o téma doposud příliš detailně (a zejména uceleně) nezpracované, čehož si byl diplomant při zpracování práce vědom, a zohlednil to i při stanovování jejich cílů (str. 4 - 5). S ohledem na výše uvedené proto podle mého názoru lze považovat zadání práce i cíle autora spočívající ve zpracování tohoto tématu za přiměřené vzhledem k požadavkům na daný druh práce kladeným.

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Posuzovaná diplomová práce se vedle svého úvodu (kapitola 1) a závěru (kapitola 7) člení na dalších 5 samostatných kapitol, které jsou dále strukturovány. Součástí práce je též vedle seznamu použité literatury ještě cizojazyčné resumé a 3 samostatné přílohy, které nepochybně oproti původně odevzdané verzi práci žádoucím způsobem oživují. V kapitole druhé autor popisuje postavení Nejvyššího kontrolního úřadu a jeho zakotvení v rámci právního řádu ČR (str. 7 - 14). Na to pak navazuje kapitola třetí věnovaná kontrolní a jiné působnosti NKÚ (str. 15 - 23). V kapitole čtvrté (str. 24 - 27) pak autor pojednává obecně o formách činnosti veřejné správy, aby se poté v kapitole páté (str. 28-59) zabýval samotnou podstatou práce, tedy jednotlivými formami činnosti NKÚ. Práce je též doplněna samostatnou kapitolou věnovanou srovnání postavení, působnosti a forem činnosti NKÚ České republiky a Nejvyššího kontrolního úřadu Slovenské republiky (str. 60-68).

Ve srovnání s původní verzí práce je zřejmé, že autor správně (a to nejen z hlediska rozsahu) akcentoval část věnující se samému jádru tématu, tedy formám činnosti NKÚ (byť základní struktura práce zůstala shodná). Ani v rámci posudku na práci upravenou si však nemohu odpustit poznámku, že některé obecnější části práce mohl autor ještě více zestručnit (zpřehlednit) či dokonce zvážit vůbec samotnou opodstatněnost jejich zařazení (vztah NKÚ k ostatním orgánům, obecný popis jednotlivých forem činnosti veřejné správy). Přesto nelze přehlédnout velký kvalitativní rozdíl oproti práci předchozí, a to právě i v proporcionalitě práce ve vztahu k jádru jejího tématu.

Pozitivní změnu představuje též „srovnávací“ kapitola forem činnosti českého a slovenského NKÚ, a to nejen z hlediska jejího systematického zařazení, ale též z hlediska obsahu. Zatímco tato kapitola v případě předchozí verze práce měla podobu spíše s ostatním textem nepřilíhajícího doplnění, v této podobě ji již lze vnímat jako integrální součástí práce (byť i zde je stále možno zopakovat výše zmíněnou výtku o občasném „odbíhání“ od tématu).

Z hlediska práce s prameny je třeba přivítat nejen to, že autor v rámci seznamu použité literatury

uvodl ještě více pramenů, ale především je třeba vyzdvihnout, že s těmito prameny také aktivně pracoval, o čemž svědčí rozsáhlejší a především pestřejší poznámkový aparát.

Oproti původní verzi práce se autor tentokrát nevyhnul ani související soudní judikatuře (Ústavního soudu i Nejvyššího správního soudu), což je třeba také hodnotit kladně.

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Z hlediska formálních náležitostí je práce v zásadě zpracována řádně a v souladu se stanovenými požadavky. Autor povětšinou z práce odstranil text psaný nežádoucí formou výčtů, ačkoliv v tomto svém postupu nebyl zcela důsledný (např. výčty na str. 17 - 18 stále považují za nadbytečné). Práce sice není zcela prosta drobných překlepů; ty se ovšem naštěstí vyskytují jen výjimečně, přičemž ani z hlediska stylistického není nutno mít k práci zásadnější výhrady. Autor současně odpovídajícím způsobem pracuje s poznámkovým aparátem (viz výše). Upozornit je ovšem nutno na ne zcela přesný a hlavně jednotný způsob odkazování na soudní judikaturu a právní předpisy.

Z výsledku systému pro kontrolu plagiátorství vyplývá, že vůči práci není nutno mít výhrady ani v tomto ohledu (jediný text, s nímž se posuzovaná práce shoduje, je její předchozí verze).

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Jak již bylo shora naznačeno, k předkládané práci lze sice mít určité výhrady, a to jak z hlediska formy, tak z hlediska jejího obsahu, přesto je možno konstatovat, že je zpracována řádně, odpovídá požadavkům kladeným na diplomové práce, přičemž základní cíle práce a zadání tématu byly naplněny. Výše uvedené platí zejména s přihlédnutím k tomu, že dané téma skutečně doposud nebylo příliš podrobně zpracováno jinými autory, což nepochybně práci diplomanta činilo náročnější. Nelze přehlédnout, že práce na některých místech obsahuje formulační nepřesnosti případně opomenutí (např. chybějící zmínka o možnosti správní exekuce dle zákona č. 500/2004 Sb. - str. 29). Kladně naopak lze hodnotit postup autora, který oproti původní verzi práce tentokrát neváhal vyslovit své vlastní právní závěry k některým sporným otázkám s tématem souvisejícím (byť dosti nesměle). Autor tedy podle mého názoru naplnil zadání i cíle práce, ačkoliv ještě větší přehlednost a jednotící linie (směrem k formám činnosti NKÚ) by práci prospěla.

5. Doporučení práce k obhajobě (zda se práce doporučuje či nedoporučuje k obhajobě):

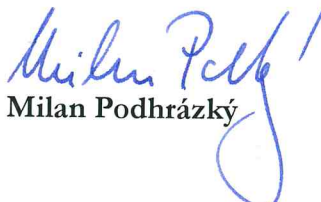
Předloženou diplomovou práci lze na rozdíl od původní verze práce dle mého soudu k obhajobě doporučit, přičemž s ohledem na výše nastíněné nedostatky navrhuji její hodnocení známkou velmi dobře (event. dobře), a to v závislosti na podobě ústní obhajoby práce ze strany autora.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

V rámci ústní obhajoby by se autor měl vypořádat s výtkami obsaženými v tomto posudku a samozřejmě by měl být schopen zodpovědět otázky vzešlé z diskuse před zkušební komisí. Z obhajoby by také mělo být zřejmé, že závěry učiněné v práci v písemné podobě je schopen přehledně a srozumitelně formulovat též ústně.

Jako případné téma k diskusi u ústní obhajoby navrhuji rozvedení myšlenek autora (str. 21 a násl.) týkajících se případných legislativních změn (kontrolované subjekty, pravomoci NKÚ), a to ve vztahu k tématu práce (formy činnosti NKÚ).

V Plzni dne 30. 8. 2012

Milan Podhrázký